

Saijevo srce je prostrano kot nebo. Celu nebo ima meje, toda Saijevo srce jih ne pozna. Nekateri zatrjujejo, da me imajo določeni ljudje v oblasti. Da, resnično sem jim zavezan. Zavezan sem tako slednikom kot tudi zlobnežem. Gledano z mojega stališča, čutim več ljubezni do zlih kot do dobrih slednikov. Slednji sem name spomnijo samo občasno, medtem ko zli razmišljajo o meni 24 ur na dan. Zato sem prisoten v srcu zlih in dobrih slednikov. Toda nihče me ne more vkleniti v svoj prijem. Ne glede za katero stvar gre, so moje misli vedno vzvišene, dostojanstvene in zgledne. Vedeti morate, da je Svamijevo življenje v njegovih rokah,

ne pa v rokah kogarkoli drugega. Živim lahko tako dolgo, kot se mi zahoče. Lahko pa tudi odidem, kadarkoli hočem. Prav moja volja odloča o tem, ne pa nekdo drug. Razlog za to so moja čistost, nesebičnost in božanskost. Kakšen dokaz še lahko zahtevate? Življenje tistih s čistim srcem je v njihovih lastnih rokah, ne pa v tujih. Biti zaskrbljen in vznemirjen, ko Moje telo trpi, je dolžnost pravega slednika. Prevezemati trpljenje mojih slednikov, pa je moja dolžnost! Vi opravite svojo dolžnost in jaz bom svojo. Trpljenje je enako vaša dolžnost, kot je moja prevzemanje bolezni. Če res razumete resničnost, nimate vzroka za trpljenje in se zavedate, da jaz ne poznam trpljenja. Vse to so lečasne skrbi in minljivo trpljenje. Oboje pa je izraz božanske ljubezni (preme). Če se ta odnos med nami utrdi v zavedanju resnice, atmičnega načela, ne more biti trpljenja, skrbi ali vznemirjenja.

Danes (5. 5. 2011) je 11. dan, odkar je Sathya Sai Baba zapustil fizično telo, zato je v dvorani Sai Kulwant Hall potekala posebna slovesnost z obredi.

Običajno na ta dan poteka obred ob smrti prednikov (*śradha*), v Prashanti Nilayamu pa smo ga posvetili molitvi za ponovni приход avatarja med nas. Program se je pričel ob 6.30 uri z molitvijo ljubljenu Gospodu Saiju za pravilen potek obreda. Nato so mu v obredu z ognjem darovali različne daritve (sadje, med in lesene predmete), zatem je druga skupina menihov opravila molitev Rudra krama, sledila pa je še recitacija Upaniśad. Na koncu so darovali še obred čaščenja vode iz svetih rek (*tirtha pudža*), s katero so poškopili vse prisotne v znak prejema Božanskega blagoslova. Kot predstavnik sorodnikov in družine je pri obredu sodeloval R. J. Ratnakar, nečak Sai Babovega telesa. S programom so zaključili ob 9.30, nato so do 10. ure potekali bhadžani, ko so zaključili z obredom ognja (*arathijem*).

Kamor vsakdo prihaja, da bi videl in srečal Enega in Edinega!

Tudi večer je zaznamoval posebni program, ko so kar štirje ugledni govorniki nostalgичno spregovorili o zlatih dnevih z ljubljenim Saijem. Skoraj dve uri in pol so tako govorili S. Rangarajan, nadzornik izpitov na univerzi Sri Sathya Sai Institute of Higher Learning, profesor Anil Kumar, Sanjay Sahani, dr. Naredranath Reddy in V. Srinivasan.

Profesor Kumar je s svojo pripovedjo občinstvo popeljal skozi čudovito življenje Sathya Sai Babe. V teluščini je pripovedoval o različnih božanskih dogodivščinah. Sanjay Sahani je podelil posebej zanimive dogodke s Svamijem, ki so se pripetili študentom. Dr. Reddy pa je v govoru znova zagotovil vsem zbranim, da bo Sathya Sai organizacija še z večjo intenzivnostjo in predanostjo nadaljevala s svojim delovanjem. V. Srinivasan, predsednik indijske Sathya Sai organizacije je v imenu sklada Sri Sathya Sai Central Trust zagotovil, da bodo nadaljevali z prav vsakim, še tako majhnim, projektom in programom, ki ga je spodbudil in blagoslovil Svami. Povedal je, da bo sklad z lastnim zgledom pokazal Saijevo poslanstvo, njegovo delovanje pa bo transparentno in primer za delovanje drugih dobrodelnih skladov. V ta namen bodo vsako leto objavili tudi javna poročila o delovanju različnih indijskih in mednarodnih ustanov, s katerimi upravlja sklad.

Profesor Anil Kumar je v dodatku omenil tudi vneto predanost vaščanov v dnevih Svamjevega bivanja v bolnici. Navdušeno je povedal, da še nikoli niso bili priča takšni pobožnosti in vnemi, ko se je vse prebivalstvo združilo v opevanju Njegove slave in v molitvi za Njegovo skorajšnjo vrnitev. Poveličeval je tudi hvalevredne dejavnosti služenja vaščanov Puttaparthija, ne glede na to, kateri kasti, narodnosti in družbenemu položaju pripadajo. Organizirali so se povsem sami in k temu jih je spodbudil notranji vzgib. V času dvodnevnega bedenja ob Svamijevem telesu in javnega daršana so služili tisočim in tisočim

obiskovalcem. Omenil je tudi priznanje Svamiju ministrov in vlade na državni ravni. V zgodovini se namreč še ni zgodilo, da bi bil katerikoli duhovni vodja deležen tovrstnega spoštovanja ter priznanja vlade in da bi njegovo telo ovili v tribarvno indijsko zastavo ob pozdravu 21-tih oboroženih vojakov.

Po končanem programu so še nekaj časa potekali bhadžani, nato pa so ob 19.40 uri zaključili z obredom ognja (arathijem).

V Prasanthi Nilayamu je tudi čas vpisa študentov v posamezne programe univerze Sri Sathya Sai Institute of Higher Learning za šolsko leto 2011/12. Tako so danes potekali sprejemni izpiti za dekleta, ki se bodo bivala v univerzitetnem naselju v Anantapurju.

Posnetek obredov za ponovno utelesitev avatarja v človeški podobi si lahko ogledate na strani: http://www.ssbpt.org/Pages/Prasanthi_Nilayam/darshanupdateMay2011.html.